Tc 553_6

Δώδεκα μεριώ νυφούλα χήρα πάει στη μάνα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
και η μάνα τη της λέει, κόρη μ’ μην πικραίνεσι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Αχ βρε μάνα μ’ σκύλα μάνα πώς με λες να παντρευτώ
έχασα τον πρώτο μ’ άντρα το δεξί μου το πλευρό
έχασα τον πρώτο μ’ άντρα το δεξί μου το πλευρό
ήταν νέος και ωραίος στην Αθήνα ήταν γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός.

Δώδεκα μεριώ νυφούλα χήρα πάει στη μάνα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
και η μάνα τη της λέει, κόρη μ’ μην πικραίνεσι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Αχ βρε μάνα μ’ σκύλα μάνα πώς με λες να παντρευτώ
έχασα τον πρώτο μ’ άντρα το δεξί μου το πλευρό
ήταν νέος και ωραίος στην Αθήνα ήταν γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός.